

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Július 23dikán, 1824.

Limának és Callaónak a' Royalisták által lett elfoglaltatásáról a' tudósítás bébizonyosodott. A' mint Bolívar meghalt volna hogy Callaóban a' fekete seregek feltámadtak, 's azzal a' kastély a' Spanyoloknak általadatott, Limából a' Peruiakhoz következő Proclamatiót intézett: „Peruiak! A' Perui constitutiós Congressus engemet éppen most azzal tisztelt-meg, hogy határtalan bizodalmanak bébizonyítása végett, a' gyűlésnek végződésével reám fő Dictátorságot bízott. Peruiak! Országotok bizonyú környülaállítások között vagyon. Ezt ti magatok is tudjátok, de azért a' köztársaság felől nem kell kétségbe esnetek. Meglehet ugyan hogy utolsó vonaglásaiban vagygon; de még meg nem holt. A' Columbiái Armada még sértetlen, és győzhetetlen; 10,000 emberünk érkezik rövid időn Columbiából. Kívánhattok e többet? Peruiak! Mi öt hónap alatt, öt ütközetet vesztettünk; hanem még mind oly karban vagyunk, hogy másfél millió ellenséggel tizennégy millió Amerikaikat állíthatunk szembe, kik benneteket fegyverekkel oltalmazzanak. La Plata, Chili, Mexico, és Columbia velünk vagynak. Az igazságos ügy nemkülönben részünkön vagygon, 's ha ez vezérel bennünket, lehetetlen hogy az Ég győzedelmet ne adjon. Peruiak! legyetek békességestüressel, 's helyeztessétek teljes reménységteket fegyverviselőjinkben, kik nem a' vak szerencsében bizaltnak a' hadviselésben, mint szoktak a' Spanyolok. A' mi katonáink nemes szívvel bírnak, 's a' esata' mezeje rövid időn meg fogja mutatni, kinék fog

jutni Peru, vallyon a' vak szerencse gyermekeinek e avvagy a' hadbeli dicsőség valóságos fíjainak. Lima, Febr. 13d 1824. Bolívar.

Később, midőn Bolívar Limát is odahagyta, 's Truxillóba vonult vissza, Mártz. 11d újra ezen Proclamatiót bocsátotta közre: „Peruiak! Az Armada' szerencsétlensége, 's a' hazát gyilkoló szakadások, olly szomorú állapotra juttaták Perut, hogy Dictátornak tyrannusi hatalmában keresné menedékét. Ezen gyűlöletes hívatalt a' Congressus én reám bízta, 's azt magamtól el nem hárihattam a' nélkül hogy Columbiát és Perut meg ne sérténém, melyeket az igazságnak, szabadságnak és nemzeti hasznoknak kötelei kapcsolnak egymáshoz. Inkább Peruba sem kelle vala mennem, 's hagyatalak volna inkább veszni benneteket, minthogy a' gyűlöletes Dictatori titulust vállaljam-el; hanem Columbia veszedelemben forgott, 's nekem nem lehetett késnem. Peruiak! A' ti fő tisztviselőjitek, a' ti belső ellenségeitek, rágalmazásokkal illeték Columbiát, annak derék hadviselőjít és engemet. Azt mondják, hogy az a' szándékunk, hogy jussaitokat, határotokat, és függetlenségteket bitangoljuk. Ezennel jelentem néktek Columbiának nevében, 's a' megszabadító Armadának esküvése mellett, hogy a' nekem adatott hatalmat csak addig fogom viselni, míg ti a' győzelemre elkészülhettek, hogy midőn az Armada odahagyja a' most megszállott tartományokat, ti tulajdon törvényeitelnél fogva, 's önnön felsőségeitek által igazgattassatok, Constitutiótok értel-

nie szerint. Peruiak! A' csata' mezején, melly a' mi katonajink vitézségeknék, és a' ti szabadságtok diadalmanak tanúja fog lenni, ezen dicsőséges csata-mezőn fogom én letenni a' Dictatorságot, 's onnan, minelutána a' ti szabadságtokat megnyertük, visszatérek hadviselő társaimmal együtt Columbiába a' nélkül hogy Peruból csak egy morzsát is magammal vinnék. Truxillo, Mártz. 11d 1824. Bolívar.

Az El Colombiano Caracási Ujságban Május' 5d következő czikkely találatik: „Állhatatlan Politicusaink kétségkívül vigyázatlansággal fognak bennünket vádolni, hogy azon titkokat fedező fátyolt; melly, ezen szorongató környülállások, között Peruban minden lépéseinket fedi, feltakarni merészeljük; hanem mi azt tartjuk, hogy valósággal kötelességünket teljesítjük mint becsületes tudósítók, a' midőn a' köz vélekedésnek, 's szabad intézeteinknek megadjuk azon tiszteletet, mellytől mások, a' felelet terhétől félvén, megijednek. Bogotai Ujságaink Mártz. 14dikéig terjednek; de, a' mi előttünk különösnek látszik, megmagyarázhatatlan halgatással viseltetnek a' Liberatornak és az ő seregeinek Purui hadi munkálódásaik iránt, 's bennünket csupán a' Dec. közepéig történt dolgokról tudósítanak. De mind e' mellett, ha Bogotából nem is, vettünk mi más helyekről afféle tudósításokat, mellyekre építhetünk. Az Éjszak-amerikai Ujságok már darab idő oltá, a' Puerto-Ricóiak pedig mostanában megírták azon dolgokat, mellyekről a' mi Ujságaink szántszándékkal halgatnak. Az említett kútfőkből tudjuk, hogy a' Peruiak az egész táborozásban szerencsétlenek valának; hogy a' Szanta-Cruz Armadája egészen semmivé tétetett, 's ennek következésében Cantarac Felső-Perunak teljes birtokában vagon; egy szóval hogy Peru egyedül a' Columbiái seregekben és segéd-kútféjekben helyszéteti most már minden reménység-

gét. E' szerint mi, intézeteinknek még mintegy a' bölcsőjében, ezen óriási planumnál fogva, idegen földön kéntelenítetünk hadat viselni, mellynek kimenetele nem kétséges ugyan, hanem még alkalmasint messze vagon. Tartunk tőle ne hogy ez igen erős próbatétel legyen egy fiatal és mindenből kimerített köztársaságra nézve. Tizennégy esztendőbe került, míg a' Spanyolokat tulajdon földünkről elűzhetünk; ki meri meghatározni háborúnknak idejét egy olly idegen földön, mellyet fölünk természetes határok választanak; és a' mellynek erkölcsi ereje ninesen? A' Liberátor azt hitte, hogy seregével, az Ynkák földén, szabadsáért, és függetlenségért lángoló népre fog találni, melly vele együtt buzgón fog majd munkálódni egy ollyan ügy mellett, melly inkább az ő magáé, mint pedig a' miénk; azonban mit talált a' Liberátor? Egyenlenséget, és versengést a' Peruiak között; ezeknek seregeik, az ottani Lámakéhoz hasonló félelemmel futottak-meg az ellenség előtt, — 's a' Perui Armada megszűnt lenni; és a' mivel még Peru valamennyire ellentállhat az ellenségnek, az Columbiái sereg. De vallyon hozzá kezdhetünk e ezen ellentálláshoz a' nélkül hogy bizonyos kötelességünket fel ne áldoznánk? viselhetünk e idegen földön hadat egyedül, midőn az a' magunk földén 14 esztendei vérontásban és nyomorúságban került? Vallyon vagnak e annyi segéd-kútfőink, mentek vagyunk e annyira külső és belső ellenségekétől, hogy ezen rendszabást, munkába vehetnénk? Vallyon illy kiterjedésű tengerparti föld, mint a' miénk, teljességgel pusztán hagyattassék, 's szabadságunk azon veszedelemnek tétettség e ki, hogy másokaak szerezzünk szabadságot? Mind ezek igen fontos kérdések, 's mi megsértenék lelkiismeresünket, ha félelemnek miatta, avagy más okokból, ezeknek vizsgálásába bele nem bocsátkoznánk. Mellyért is újra

elmondjuk meggyőztetésünk szerint, hogy Columbia, Peru megszabadításának egyedül való eszköze sem nem lehet, sem annak lennie nem szabad. Ezzel mi tulajdon bátorságunkat kockáztatnánk, 's intézeteinknek kifejlődéseket hátráltatnánk.“ (Ezután jelenvaló cikkelynek szerzője bizonyos vádat hárít-el, mellyel a' Gaceta de Columbia a' Columbianót terhelté egy cikkelyért, mellyben a' Liberator' távolléte sajnálkozással említettik, 's ezen környüllásból a' Gaceta azt láttatott melleleg következtetni, hogy a' Vice-Praesidens Santander kevés talentommal és ügyességgel bírhat). „Tudjuk (mond továbbá a' Columbiano), hogy a' Perui hadban való részvétel mellett, ezt a' fontosnak látszó indító-okot szokták felhozni, hogy Columbia maga is ellenséges megtámadtatástól tarthatna, ha Peruban a' Spanyolok felülkerekednének. Értelmes emberek is sokan gondolkoznak e' szerint — de vallyon gondolóra vették e' a' pártütések' természetét — meggondolták e' hogy azok ritkán mennek hátrafelé, és hogy Peru' megszabadíttatása is előbb avagy később csakugyan végre fog hajtatni? Mit felhett eddigelé Columbia a' határától annyira messze lévő ellenségtől? és olly ellenségtől, melly ha szinte egyes esetekben győzedelmeskedik is, utoljára csakugyan még is semmivé leszen, és a' melly híjjával lévén a' segéd-eszközöknek, szempillantásig tartó előmenetelét sem tudja annak rende szerint használni? Miként történhetnék az ellenséges megtámadtatás ez által könnyebben, mint a' Spanyol Vice-Királyok' idejében, a' mikor Peruban mindenek esendesen valának, 's Spanyol Ország ellen viselt hadunk a' határ-széleken da-li mérgét? Akker ezen részről békeségben valánk azon okból, mivel a' Perui erő csupán a' tengeren által szállítatatik Columbiába; azolta pedig semmit em hallánk a' felől, hogy mostan ez a'

mód keze ügyében lenne az ellenségnek. Vegye kezébe akárki Perunak mappáját, 's tekintse-meg azon elláthatatlan pusztákat, mellyek ezen Országot Columbiának hozzáérhető és lakó részeitől elválasztják, azonnal meg fog győztetni róla, minémű nehézségekkel legyen egybeköttetre Perunak belsejéből ide Armadát szállítani; és ha szinte 5—6000 ember bévergődne is, vallyon millyen állapotba lenne az a' sereg megérkezésekor? Bizonyosan egy negyedrészre olvadna-le, 's az utazásbeli viszontagságok egészen elesigáznák. Illy állapotban érkezvén a' fegyveres szélekre, készen találnak itten az ellentállásra azon hadi erőt, mellynek némelylek Peruban kívánják hasznát vétetni. De ha megengedjük is, hogy ha Perut nem segítjük, abból magunkra háromolhatnának veszedelmek, még akkor is azt merjük állítani, hogy ha segítjük, azzal más hasonló veszedelmekre teszszük-ki magunkat. Mi a' mi függetlenségünket, sokkal bajosabb környüllállások között tudtuk megszerezni kardal, mint a' millyenek között mostan Peru vagy; a' magunk drága áron vásárlott szabadságunkat kell tehát óltalmaznunk, nem pedig bizonyos veszedelembe rohannunk azért, hogy a' még bizonytalant elhárithassuk. Ismét elmondjuk végezetül is, hogy míg a' Perui had tart, addig a' mi seregeinknek a' határ-széleken kell feködniek, 's ha azt által hágják, minden lépések Politicával ellenkező áldozat, mellyet a' Philatropiának tesznek, és a' melly bennünket a' helyett hogy erősítene, még inkább gyengit.“

A' Perui újabb történetekről így szólnak még a' Londoni Újságok f. h. 6d.: „Mareggal némelylek itteni kereskedő-házak Mártius-első napjaiban indult leveleket vevének Callaóból és Limából, mellyeknél fogva Peruban a' királyi seregek' győzedelmét 's Bolívárnak megverettetését nem lehet több-

bé kétségbe hozni. Azon czimboraság, mellynek következtésében a Callaói kastély spanyol kézre került, nem a fekete seregek munkája volt, hanem néhány spanyol hadi foglyoké, kik némelly olyan Portugalliai seregekkel valának szövételkezésben, mellyek a la Plata partjairól jövének, s a Függetleneknél vállaltak szolgálatot. A Függetlenek Febr. 27d takarodának-li Limából; mellyet harmad nap mulva valami ezer Spanyol szállott-meg.

A Perui Congressus kinevezvén Dictatornak Bolivárt, egyszersmind a köztársaságnak Praesidensét Don Jose Bernardo Taglét, kinck, a mint a Decretum szavai tartják, a függetlenség ügyében legtöbbet köszönhetni, — hivatalának viselésétől míg a nevezett Dictátorság tartana, elmozdította. S. Tagle, már akár azért, hogy hatalmától lett megfosztatásáért megnehezelt, vagy hogy már az előtt is árulásról gondolkodott, a Spanyolokhoz általment. — Bizonyos dolog, hogy Bolivárt a Perui seregek mind odahagyák, és a Spanyolok Peru nagy részének birtokában vagynak, s Perunak megmentése vagy inkább visszafoglaltatása, egyedül a Bolivár hathatóságától s az ő Columbiái seregeinek vitézségektől függ.

A Columbiái Vice-Praesidens az anglus Biztosoknak megérkezésekkel Bogotában, nekik fényes vendégséget adott. Azon alkalmatossággal nagyon magasztalák az anglus Agensek a Columbiáiaknak függetlenségek megnyerése körül bízonyított állhatatosságokat; de beszédeikből affélet nem lehetett kivenni, mintha Anglia rövid időn meg fogná ismerni az ő függetlenségeket.

A legújabb Londoni Ujságok a Szanta Fe de Bogotai Status-Ujságnak Május-galkeig terjedő számaiból kivonásokat közölnek, mellyek szerint világos, hogy a Puerto-Ricoi tengeri Kormányzó megtevé-

det, midőn Május' 15d Madritba a Hadi Miniszternek azt jelentette, hogy feljebb nevezett várost a Royalisták megszállták volna, s úgy látszik hogy Limának ismét való megszállásával zavarta-egybe a dolgot. — A Bogotai Ujság azt tartja, hogy a Callaói szerecsen Regementet a spanyol foglyok annak ígéréttel csahítottak-el, hogy Platába, a honnan jöttek vissza fognak vitetni; a mint pedig őket az árulásra reávétték, a spanyol zászló kiségeztetett. Továbbá az említett Ujság előbbeni állítására utal, hogy t. i. ha a Liberator Peruba ne menjen, eddig az rég spanyol uradalom alá esett volna vissza. Ezt csupán ő mentheté-meg az oda nemetele olta történt öt rendbeli szerencsétlenségektől. Ezek között elő volt ez: Midőn Perui Gnerális Szanta-Cruz a kikötők közeit megszállotta, s la Paz felé tartott, utána Gen. Sucre egy Columbiái sereggel Arquipánál a partra kiszállott, hanem Szanta-Cruz vele egyesülni nem akart, s seregeit minden viadalba bocsátkozás nélkül eresztette-szélyt, úgy hogy Gen. Sucre a maga seregét alig tudá megmenteni; 2) Riva-Agueronak a Perui Igazgatással való ellenkezése, és hogy ő a Spanyolokkal kezdett alkudozni; 3) hogy a Callaóba megérkezett Chilii segéd-sereg, Igazgatásának minden parancsolatja nélkül Coquimbóba visszavezett; 4) a Perui hajós osztály Riva-Aguero partjára állott, s csupán kemény feltételek mellett tért-el tőle; végre 5dik szerencsétlenség, Callaónak spanyol fondorkodás által lett elvesztése. „Ezen szerencsétlenségeknek csak egyike is elegendő lett volna arra nézve (így folytatja szavait a többször nevezett Ujság) hogy az Országot semmivé tegye, s most mind az öt is, hozzájok tudván a mi ezelőtt 1821 olta történt, alig eszközölhették csak a fő-városnak elvesztését. Különben a mi seregünk, néhány Perui csapatokkal egyetem-

ben még épségben vagyon, 's előbbeni' legnemesebb tűz lelkesíti. Congressusunk olly rendszabásokhoz nyúl, mellyeknél fogva, a' hadi sereg szaporíttassék, 's Peru megmentethessék. A' spanyol ügy mellett lévőknök villongásaik a' Pastoi hegyi-kerületekben még le nem csilapíttathattak; onnan csupán Panamán keresztül vehetünk tudósításokat, 's ezek azt tartják hogy Oberster Florens Mártz. 28d a' lázasztókat Mapachico táján jó formán meg- rakta."

Nagy Britannia és Irlandia.

A' Courier f. h. 5d így fejezi-ki magát, azon hírré nézve, melly, Hannoverai seregeknek Portugalliába leendő szállíttatásot felől Londonban szárnyalt a' közelébbi napokban: „Jól tudják Olvasójnik, hogy azon hír, melly szerint a' Portugalliai Király hadi segédért folyamodott volna az anglus Igazgatáshoz, és kérése meg is ad-ott volt, a' mult napokban néminémű figyelmet gerjesztett. Sőt némeltyek még azt állítják, hogy bizonyos szerződésnél fogva kötelesek is volnánk az említett se- géddel. Annyi a' dologban valóság, hogy Ő leg hívebb Felsőge nem egyszer, hanem többször is folyamodott Igazgatásunkhoz; de a' melly ezen tárgyban mind ekkoráig legkissebb határozást sem tett. Különben nem tudunk semmi afféle szerződést, melly Angliát illyes dologra kötelezné, 's mi egyedül arra köteleztetünk, hogy régi szövetségesünket a' Portugalliai Királyt ab- ban az esetben védelmezzük, ha őtet ide- gen Hatalmasság támadná-meg, Jelenvaló eset azonban, igen kényes és bajos tárgy, 's annál fogva érett megfontolást is kíván. 'S azt talán nem is szükség említenünk, hogy azon hír, melly szerint a' Hannoverai seregek már Emdenből el is eveztek volna, merő költemény."

Hamburgi Ujság-levelek Londonból f. h. 9dikéig terjedő tudósításokat közöl-

nek. Ezek szerint a' Portugallia és Bra- silia között való alkudozas, melly Lon- donban folytattatik, már annyira ment, hogy Brasilianak az Anyaországától való függetlensége' forma szerint való megis- merését, csupán a' Portugalliai királyi székben való örökösödés felett támasztott nehéz kérdésnek meghatározása hátrál- tatja.

A' Sandwich szigetek Királynéja moji- beli gyuladásban megholt. A' Király, ki maga is beteg, reá hagyá magát vétetni, hogy itten, Országának szokását, melly azt hozza magával, hogy feleségének csontjait magánál tartsa, ne kövesse; mel- lyért az, alkalmasint az itteni mód szer- rint fog eltakaríttatni.

Lord Byronnak holtteste, égettborba tétetvén épségben megmaradott, 's Lon- donban közönséges nézésül kitétetett. Test- vér húgának kívánsága szerint a' test a' familia' temetkező boltjába és nema' West- minsterbe fog nyugalomra tétetni.

Több Londoni Ujság-levelek mondják, hogy Ő Felsőge éppen nem szándékozik ezen a' nyáron Német Országba és külö- nösen Carlsbadba utazni, sőt inkább job- bára Windsorban fog mulatni, 's Brigh- tonba is csak rövid látogatásokra megy.

Generális Ballesteros ez idő szerint egy Cadix alatt fekvő franczia hajón tar- tózkodik. A' nevezett városból ellenségei miatt ment-el, 's midőn azt tanácsolták volna neki hogy menne Cadixba, azt fe- lelte, hogy oitan még nagyobb vesze- demnek lenne kitétetve.

A' Perui köztársaságnak volt Praesi- dencse Riva-Aguero Londonba megérkezett.

Francia Ország.

Telegraphusi jelentés hozta a' hírét Párizsba, f. h. 12d, hogy a' Würtenber-

gi Király, Gróf Teck nevezet alatt, Marsellebe megérkezett, hol a' tengeri feredőket szándékozik használni.

A' Quotidienne ez előtt néhány napokkal a' Toulonsei Érseknek egy levelét közölte, mellyben ez a' Belső-Miniszternek abbéli rendelése ellen protestál, melly szerint minden Seminariumbeli és nevelő Intézeteknél hivatalt viselő Papok az 1682-diki (a' gallicana Elddésia szabadságait illető) ismeretes cikkelyeket írják-alá, 's az Ersek egyszersmind az egész Papságot arra kéri, hogy az említett rendszabást ollyba vegyék, mintha nem is tétetett volna. A' Quotidiennének felelő Redactora ezen levélnek béiktatásáért, mint a' melly a' törvények ellen engedetlenségre készíti az emberi, f. h. 29dikére törvény elébe idéztetett.

Spanyol Ország.

Az adósságok eltörlésére állított Spanyol Országi új intézetekről így ír az Etoile: „Az eltörlő kaszszak számára rendelt jövedelmeket a' közönséges kincstártól egészen különvaló Biztosság kormányozza; úgy hogy e' szerint a' kincstár megszoríthat a' nélkül hogy általa a' kaszszának munkássága akadályoztatnék. Ezen jövedelmek, mellyek legbizonyosabbak a' Státusban, 35 féle neműek, 's 63 millió Reálra mennek, úgy hogy a' summa még nevezkedhetik is. Nevezetesebbek közöttök: az Ország ön-bányáji, az Almadai kénéső-bányák, és a' Rio Tintói réz-bányák, mellyeknek öszveségés jövedelmek többre megy 15 millio Reálnal; a' korona adományai jövedelmének és a' tőlök járó tizednek fele, a' mikor ezek örökösödés által új birtokosra szállanak, melly 3 millióra telik; a' megüresült Majoratusi jószágok jövedelmének fele, melly 2 millióra megy; a' négy Katona-rendnél megüresült hivatalokból

béjövő haszonnak fele, melly 2 1/2 millióra tétetik; a' megüresült és üresedésbe menő egyházi tisztségeknak két esztendei jövedelme az 1818 Jún. 6d költ Bullának értelméhez képest, 6 millió; a' most nevezett tisztségeknak egy esztendei jövedelme, ha azok két esztendei megüresedés után valakinek adatnak, 6 millió; egyházi javakból, 's a' négy Katona-Rend Nagymestereinek jövedelméből jön-bé 6 1/2 millió; a' közönségék jövedelméből 5 millió; a' különféle Bullák jövedelmének fele 2 1/2 millió 's a' t. Ezeken kívül korona-javakból 's világi Papok jószágából béveszen a' kaszssa legalább is 100 millio Reált. Ehez járul még, hogy utóbbi Febr. 4diké oltá semmi fizetést sem tartozott tenni, 's minden jövedelméből csupán a' Jún. 5od telő belső adósságokat fizeti mostanában.“

A' Cádixi egészségre ügyelő Junta tudtára adta a' kereskedőségnek, hogy az Antillákról, a' Mexicói tenger-öbölből és a' Terra Firmáról jövő hajókra tett tilalom, a' New-Yorkból, Philadelphiából és Baltimoreból jövőkre is kiterjesztetik mivel a' sárga hideg mind ezen vizeken közönséges járván nyavalya.

Portugallia és Brasilia.

A' Portugalliai Király 50 esztendei időre a' Lisbonai Bankot újra felállította. Ez az intézet Ő Felségének különös védelme alatt áll-fenn. Törvényeinek egyik cikkelye azt tartja, hogy az Actiák, ha azok ollyan Hatalmasságoknak jobbágyaié is, mellyekkel Portugallia hadat visel, csoukület még sem szenvedhetnek.

Rio de Janeiróból Május' 5d indult levelek szerint, azon kikötőben négy francia hadi hajók feküvének. Egy linea hajó Május' elsőjén érkezett. Öszveséggel vagynak a' Brasiliai tengerpart körül nyolc

franciai hadi hajók; a többiek a' csendes tengerre szállottak.

Július 22d a' Státus - papiro-sainak közép-árrok:

Két Sicziliák Királysága.

Nápolyi tudósítások szerint a' Szaler-nói kir. Herczeg, Császári Fő Herczegasz-szony hitvesével m. h. 28d a' nevezett vá-rosha szerencsésen megérkezett.

Státus Kótelező levele. 5 p Ctmal Conv. P. 93 13/16 Ugyan az 2 1/2 p Ctmal Sorsvonásos Kétsön 1820-ról C. P. Ugyan az 1821 ről 100f. C. P. Bizonyítás 1821d. Kétsönről ftért Conv. P. Bécs Városi Bankó Obligatiók 2 1/2 p Ctmal 100 for. C. P. 249 7/8 for. V. Czban. 1 Bank Actia 1115 for. C. P. Ca. Arany —

Hollandiai Királyság.

Jún. 23d Ó Felsege a' Király meglá-togatta a' Bouilloni Herczegségnek fő-vá-rosát, 's reményeséget nyujtott arra nézve, hogy a' nagy Gottfricdnak Jerusálem meg-hódoltatójának és első Királyának egy kő-szilda' tetején építettett, még mostan is meglévő vára, jobb karba hozattassék. Melly iránt a' királyi parancsolat, a' la-kosoknak nagy örömekre csakhamar meg is érkezett.

A' Gabona négy fő nemeinek árrok általjában Júl. 12d — 17d.

(Mérőjét garasra számlálva V. Czban.)

	Búza.	Rozs.	Arpa.	Zab.
Bécsben Júl. 13d	126	50	46	41
— Júl. 17d	129	53	47	41
Stoekerauban Júl. 12d	120	53	—	31
Fischamenden Júl. 13 és 15d	80	44	29	31
Nagy Enzersdorfon Júl. 14d	117	52	31	31

BCU Cluj / Central U

Helvétziai Szövetség.

Az idei ország-gyűlése Berna városá-ban f. h. 5d szokott szertartásokkal nyit-tatott-meg. Müllinen, a' Praesidens ez alkalmatossággal beszédet tartott, melly-re a' hit letétel következett.

Ó Szentsége Sweitzer Gárdájának újabbi elszervezetése már csupán a' hely-behagyás híjjával vagyon. A' nevezett Gárdának 200 főre való szaporítása iránt javaslat tétetott minden Catholicus Státu-soknak.

A' Badeni és Schinznaichi feredőkben nevezetes változtatások tétetnek azzal, hogy ezen orvosló vizek ezentúl az azok-kal élni kívánóknak lakásaikba is, nagy gondossággal elvitettethetnek.

Magyar Ország.

A' Hazai Tudósítások szerint minck-ntána Ó Cs. K. Felsege Nagy Mélt. Cróf Dénesfalvi Cziráky Antal Urat, a' Nagy Mélt. kir. Magyar Udvari Kamarának Vi-cc-Praesését, Szent István Apostoli Magyar Király Rendének Commendatorává, és Mélt. Sz ö g y é n i Zsigmond Urat, a' Mélt. Királyi Törvényes Táblának Elölülőjét u-gyan azon Rendnek Vitézévé kegyelmesen kinevezni méltóztatott volna; Ó Cs. K. Fő Herczegsége az Ország' Nádor-Ispánja, különös királyi megbízás mellett Budán a' Királyi várban f. eszt. Jún. 27d, azon jeles Rend többi tagjainak jelenlétekben az új tagokat szokott mód szerint felesket-

tetvén, innepi szertartással nekik: Ő Cs. K. Felségének nevében a' Rendnek jegyeit általadni méltóztatott.

Ő Cs. K. Fő Herczege az Ország' Nádor-Ispanja, a' Fő Herczegnével, valamint a' Szakszóniai-Hildburghauseni Örökös Herczeggel és Herczegnével, mint sógorával f. h. 9d Bécsből Al-Csútra Ő Cs. K. Fő-Herczegségének Uradalmába megérkeztek.

Budáról f. h. 5d Ferdinand Kir. Fő Herczeg, Magyar Országi Hadi Fő Kormányzó, a' Katonaság' vizgálására, Kassa felé megindult.

Pozsonyban a' T. N. Vármegye közgyűlésében Jún. 3od előterjesztéett, hogy Ő Cs. K. Felsége Tek. Olgyai Olgyay Zsigmond Urat, ezen Ns. Megyének Vice-Ispanját, a' Nagy-Szombati Dunán innen lévő Kerületi Törvényes Tábla Assessorává nevezni méltóztatott. Ennek következésében Gróf Pálffy Leopold Ő Exclja, T. N. Pozsony Vármegyének Fő-Ispanja, ideiglen Tek. Kis-Jókai Takács Gáspár Urat, eddig volt Fő Notáriust méltóztatott Vice-Ispanna nevezni; helyébe pedig Fő-Notáriussá Galanthai Fekete Ignác Urat, ki eddig első Vice-Notárius volt; ennek helyébe ismét Nyéki Németh János Urat. Hasonlóképen, mivel a' Külső Járásban Thebery Úr meghalt, helyette Vice Szolga-Bíróvá, Fő Szolga-Bírói titulussal Marsóvszky Kamil Urat; valamint a' Hegyen túl lévő Járásban Motesiczky István Urat, becsületbeli Fő Szolga-Bíróvá. Archiváriusá tétett Olgyai Olgyay Gáspár Úr, második Vice-Notáriussá Benefai Baesák Lajos Úr, Vice-Archiváriusá Földes Joachim Úr.

T. N. Varasd Vármegyében örökös Fő-Ispani hivatalának viselésétől magát még életlén felmenteni kívánta Nagy Mélt. Mo-

nyorokerékí Gróf Erdődy József Státus és Conferentiás Miniszter; erre nézve Ő Cs. K. Felsége ezen Ns. Megyének Administratorává Mélt. Erdődy György Urat, cs. k. Kamarást, a' Baváriai Erdem-Kendőnek és Máltai Rendnek Vitézét méltóztatott kinevezni, a' ki f. eszt. Május' 24d ezen Fő-Ispani Helytartó hivatalába fényes pompával bévezettetett.

Pesten f. h. 13d rövid de fájdalmas betegségében, életének 36d esztendejében meghalt Mélt. Gróf. Stokhammer Vilhelmina Aszszony, Mélt. Komori Báró Bedekovics Nep. János Úrnak, cs. k. Kamarásnak, a' Varasdi Regimentben Major-nak hitvесе. Hideg tetemei ugyan Pesten a' fő Plebánia kriptájába illendő gyászos tisztelettel eltakarítottak, és érette a' halotti isteni-szolgálatok f. h. 16d ugyan azon templomban, számos Uraságok jelenlétében tartattak.

Selmeczen Jún. 10d estve, nagy széllel és égi háborúval lecsapott a' menykő több helyeken, nevezett szerint Windschachton s ott a' Plebánia templomnak fedelét meggyújtotta. A' láng a' mellette lévő, egykori Hieronimitánusok' klostromába is belekapott, a' hol a' Bányászkereskedésnek Cancelláriája, Archivuma, a' Plebanus' lakása, és a' nemzeti Iskolák vannak; csak Mélt. Báró Révay Nep. János Úrnak, mint Fő Kamarai Grófnak jelenléte, és buzgó szorgalmaztatása vitte végbe, hogy több épülete a' tűz el nem terjedett, s hogy ezek is be nem égtek.

Privigyében Jún. 15d déltájban, éppen olyan háznál, hol ezelőtt 74 esztendővel hasonló gyúladás támadott, kiütött a' tűz, és két óra alatt 176 házat, 90 pajtát megemésztett. Minthogy a' tűz a' piacon kezdődött, a' Mező-városnak jobb részét semmivé tette.